

בס"ד כד' אייר ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 19:03
 צאת השבת - 19:55
 רבנו תם - 20:47
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 669
 @ ביום רביעי כח' אייר יחול **"יום ירושלים"**.
 @ השבת **"מברכין"** - חודש **"סיון"** הבעלי"ט יחול
ביום שישי. יחדשהו הקב"ה עלינו, לטובה ולברכה,
 לששון ולשמחה, לבשורות טובות ישועות ונחמות, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפס"ד"ן: "ה' עז"י"
 (ירמיה טז)

בהר - בחוקותי

השבת לט' לעומר
 פרקי אבות - פרק ה'

תזכורת: סגולה טובה לחינוך הילדים לקרוא בערב ר"ח סיון את תפילת השל"ה הקדוש

מענייני הפרשה: פרשת בהר:
 ← מצות השמיטה - "ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ, שדך לא תזרע..."
 ← מצות היובל - אחרי שבע שמיטות (אחר 49 שנה) בשנת החמישים חל היובל.
 ← "כי ימוך אחיך" - מצוה לעזור לחבר בצרה ולתמוך בו בטרם יתמוטט כליל.
 ← איסור ריבית - התורה מזהירה שלא להלוות כספים בריבית, המכונה "נשך".
 ← לנהוג כבוד בעבדים - יש לנהוג כבוד בעבד עברי ולא להעבידו בעבודות פחותות.
פרשת בחוקותי:
 ← הקב"ה מרבה שפע ברכות לעם ישראל אם ילכו בדרך התורה וקיום המצוות.
 ← בצד הברכות יש תוכחות וקללות אם יעזבו חס וחלילה את התורה ומצוותיה.
 ← לבסוף דברי נחמה אם ישובו מדרכם הרעה, הקב"ה יסלח להם.

"וקראתם דרוך בארץ" (כ"ה י)
 בית ראשון עמד ת"י שנים כמספר דרו"ר (410). ומדה כנגד מדה. כל זמן שעשו דרוך ושילחו עבדיהם חופשיים כמשפט, היו חופשיים ואין אומות העולם שולטים בהם. וכשכבשו עבדיהם ולא שיחררו אותם, אזי עונשם היה שנכבשו תחת אומות העולם. שהרי גלות בית ראשון היה בעוון ביטול דרוך העבדים ככתוב בירמיה ל"ד. (נהר שלום)
"ואכלתם לחמכם לשיבוע וישבתם לבטח בארצכם"
 תיבת וישבתם - אותיות, יום שבת. לרמז מה שכתב בספר ויפתח יוסף, שבימי חול חייב אדם לאכול רק לבריאות גופו ולא צריך לשיבוע, אלא ימשוך ידו ממאכל הערב לחיכו לכפרת עוונותיו. ובשבת: ואכלת ושיבעת. זהו: ואכלתם לחמכם לשיבוע - ולא רק לבריאות גופכם, וכל זה רק ביום שבת המנוח בתיבת וישבתם. (להניח ברכה)
"ורדפו מכם המישיה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו"
 לכאורה קשה שאין החשבון מכוון. שהרי היה צריך לומר ומאה מכם אלפיים ירדפו כמו שפתח בחשבון של חמישה ומאה שהוא פי עשרים. עיין ברש"י שתיגר: ונראה להוסיף עוד שבא הכתוב להשמיענו שמידה טובה הולכת וגדלה כפליים לתושייה. ועוד יש לומר שכוונת הפסוק כך: ורדפו מכם חמישה מאה ומאה מכם - חשבון של מאה פעמים מכם הנוכח בתחילה שהוא חמישה כמו שכתוב: ורדפו מכם חמישה וביחד עולים חמש מאות, הם ירדפו רבבה שהוא פי עשרים. והחשבון מדויק. (אור משה)
"ואכלתם לחמכם לשיבוע" (כוה)
 הגאון רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל מסביר: 'לחמכם' ולא סתם לחם; שעל פי מאמר הז"ל "לשיבוע" שאוכל קמעא ומתברך במעיים. (רש"י בתורת כהנים) ולכן הזהירה התורה שרק לחמכם תאכלו לשיבוע ויתברך במעיעכם, אבל כשאתם נותנים לעני אל תסמכו על הברכה אלא תנו לו כדי שביעה ממש...

"ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ"
 טעם לשמיטה על פי המובא בגמרא (ברכות ל"ה) שאמר רבא לתלמידיו, בבקשה מכם אל תבואו לפני ללמוד בימי ניסן ובימי תשרי כדי שלא תהיו טרודים במזונותיכם כל השנה. נמצא שכל שנה שני חודשים לא לומדים תורה ובמשך שש שנים יש שנה שלימה שלא לומדים בה תורה. לכן ציוה ה' על השמיטה שהיא באה אחר שש שנים כדי שבמשך שנת השמיטה ישלימו את גרעין י"ב החדשים שחסרים בשש השנים.
"וקדשתם את שנת החמישים שנה" (כ"ה י)
 אמרו הז"ל (מו"ק כ"ח): מת בן חמישים שנה הרי זה מיתת כרת. גם ידוע מהמקובלים כי מי שמתחייב כרת ולא נכרת, חוזר ומתגלגל ונכרת בפעם אחרת. לכן בא הכתוב להזהיר את האדם שבהגיעו לגיל חמישים שנה יקדש עצמו בכל דבר ויטהר עצמו בתשובה מכל עוונותיו. זהו וקראתם דרוך - שיהיה כבן חורין. וכל זה למה? כדי שלא יגרום בחטא ויצטרך לשוב אחרי מותו ולבוא בגלגול פעם אחרת להכרת.
"לא תעשו לכם אילים... את שבתתי השמורה"
 אמרו רבותינו בגמרא (שבת ק"ח): כל השומר שבת כהלכתה, אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש, מוחלין לו. זהו רמז הסמיכות: לא תעשו לכם אילים - ואם טעה עובד עבודה זרה, יש לו תיקון: את שבתותי תשמורו כהלכתן ובה נמחל לו. (מדרש שלמה)

פינת הניבים והפתגמים
סיעתא דשמיא = עזרת השמים, עזרת האל.
 יהודים חרדים נוהגים לכתב בראש מכתב או מסמך את הצרוף בסיעתא דשמיא, בַּיחוד בַּראשי תבות - בס"ד או ב"ה (ברוך השם).
דוגמה: החַיִל השְבוּי צָרִיךְ לַסִּיעָתָא דְשָׁמַיָא.
מקור: הַתָּם סִיעָתָא דְשָׁמַיָא הָהּ [שם עֶזְרַת הַשָּׁמַיִם הַיְתֵה] [כתובות סג] (ניבונכו)

הסירו מכול מדרך עמי!
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

אם בחוקותי... - ביאת הגואל

"אם בחוקתי" רמז לגואלי ישראל לדורות: "אם" ר"ת: אהרן משה, אסתר מרדכי, אליהו משיח, אם ישמרו את חוקות התורה יבוא הגואל, בב"א. ה"אור החיים" מסביר: "אם בחוקתי תלכו" מלשון הליכה, לקיים מצות "ובלכתך בדרך". "אם בחוקתי תלכו". הבעלי מוסר אומרים, שיש ללמוד מאופניים, שאם עומדים נופלים, ואם עובדים אז מתקדמים, וזהו הפירוש "תלכו" שצריך כל הזמן לעבוד ולהתקדם בתורה ובעבודת ה'. "אם בחוקתי תלכו". רמז בכל מקום שאתה הולך תלך עם מצוות התורה, כי בדרך כלל כשהולכים בדרך, קשה לדקדק במצוות. **תשמרו ועשיתם.** יש מפרשים "תשמרו" מלשון לחכות כמו "ואביו שמר את הדבר", שצריכים לחכות ולצפות לקיים את המצוות. **"ועץ השדה יתן פריו".** אומר רש"י: אפילו אילני סרק יתנו פירות. שואלים המפרשים, וכי מה צריכים אנו שאילני סרק יתנו פירות, האם חסרים אילנות הנותנים פירות, אלא הפי' הוא, שיהיה עולם התיקון כמו לפני חטא עץ הדעת, שלא היו אז אילני סרק.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

לאחרונה גבר העיסוק בחינוך בהתמודדות עם כוחות חיצוניים המשתלטים על נפש הילד, והשאלה גדולה ומחייבת פתרונות מעשיים והתגייסות לדון בפתרונות. איך אנחנו מפתחים בגיל הצעיר את כוח הבחירה של הילד, כיצד מרוממים את כוח הרצון הטוב והטהור של הילד, רצון לקודש? איך מפתחים שפה שתיגע בפנימיות של הילד, בשורש נשמתו התמה? כיצד שומרים על הנקיות הטבעית שבו להכשירו להיות כלי מתוקן לקלוט תכנים ורחינים? אכן שאלות אלו קשות שהן בעצם עיקר העיקרים בחינוך. אין פתרונות טכניים או מתכונים מסודרים ומובנים, אולם עצם העלאת השאלות יש בה לחזק את השאיפות שלנו בחינוך ויפה שעה אחת קודם. הנקודה המשמעותית היא לא רק מידת הציות של הילד, כי תמיד אפשר לכוף עליו את רצונו בכוח. ילדים אינם זקוקים להורים חברים שמעניקים רק חוס ואהבה כדי לא ליצור מאבקים, וגם לא להורים מפקדים נוקשים שפועלים בכוח וכפייה. האב והאם הם הסמכות להעברת המורשת והמסורת מדור לדור, הם אלה שמחברים את העולם הפנימי של הילד אל הקודש, אל התורה, כשהילד מתרגל לשמוע בקול אביו ואמו הוא מתרגל להידבק במוסר התורה.

רפואה שלימה והחלמה
לשבתאי מוסאי
בן זליכה הי"ו
הקב"ה שלח מזור ומרפא
לרמ"מ אבריו ושס"ה
גידיו. שיתזור
לאיתנו הראשון
ויזכה לשנים רבות
טובות ונעימות עם רעייתו
רחל בת ביבי מנב"ת.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין
בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן
הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
בבית הכנסת **"אוהל מועד"**
בשעה **21:30**
השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**
בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**,
בחסות **"מאפיית בית הלחם"**

ברכה והצלחה
למרדכי ויובל מוסאי
זכות השיעור וההתילים
תגן בעדם שיזכו
בפרנסה טובה, רפואה
שלימה, אושר ושלווה.
יתגשמו משאלות ליבם
לטובה וירו נחת
מכל יוצאי חלציהם.
וזיווג הגון לכל ילדיהם

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לשמואל ושלמה ביה"ח
שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות
השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א
לרפואת והצלחת כל משפחתם.
שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות
המצוה תעמוד להם שיתברכו באושר
ובפרנסה טובה, וזיווג הגון לילדיהם
ולרפואת **משה נאמן** בן מרים הי"ו
ולחבדיל לעי"נ **אסתר נאמן** בת ביבי ז"ל

תפילות אלוף דים
מתקיים כל שבת
עם **אפרים באבאי** הי"ו
בשעה 15:45
בביהכ"נ **"אוהל מועד"**
חלוקת פרסים, ממתקים
והפתעות לכל הילדים.
ממשיכים במבצע של
"חבר מביא חבר"

ברכה והצלחה למזני הרבים
יצחק ויפה אהרונ' הי"ו
שיזכו בפרנסה טובה,
רפואה שלימה, אושר
ושלווה. יתגשמו משאלות
ליבם לטובה, הקב"ה יאריך
ימיהם בטוב ושנותיהם
בנעימים. וירו נחת
מכל יוצאי חלציהם.
וזיווג הגון לכל ילדיהם.

ברכה והצלחה
לשלמה ויגלה בנישו הי"ו
בהגיע הבת **ליר' מנב"ת**
לז"ל ביצווה. יה"ר שתגדל
כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח,
תזכו לחופתה. ותצליח בלימודיה
ובכל דרכיה ומעשיה. שתרו נחת
ושלווה מכל יוצאי חלציהם.
וברכה והצלחה למשפחות **אלבז ובנישו**.

ברכות ואיחולים אפסיים
לפנחס וליאה טחלוב
להולדת הבת מנב"ת
יה"ר שתגדל כאימותנו
שרה רבקה רחל ולאח,
תזכו לחופתה. ותצליח
בכל דרכיה ומעשיה
ותרו נחת ושלווה
מכל יוצאי חלציהם.

לכל הנשים הצדקניות
לקראת חג השבועות
הנכון מוזמנות לטפח עצמכן
פאספחות חסידות ואיחולים
ביותר ובמחיר לכל כ"ס.
המכירה ביום רביעי כח' באייר
(13-5-8 למניינם)
בין השעות 20:00-22:00
בבית חב"ד ביבנה.
פרטים: **אוסרית**
050-8720046

שיעור אצ"ן פארא
בכל יום שלישי ב- 18:00
ובכל **שבת** ב- 16:00
בביהכ"נ **"יחזקאל הנביא"**
כל הציבור מוזמן
לעי"נ הכשרה והענוה
אוסנת חיה כלפון
בת עזיזה ז"ל
נפטרה כ"ה אייר.
ביום ראשון פקידת שנתה.

לעי"נ החסיד והענו
נשים נסימ' ז"ל
בן **מרדכי וביבי** ז"ל
נפטרה כ"ה אייר
ביום חמישי פקידת שנתו
לעי"נ הצדיק והישר
מאיר בנישו ז"ל
בן **מסעודה** ז"ל
נפטרה כ"ה אייר
ביום ראשון פקידת שנתו

בריאות והחלמה איתנה:
שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו
ציון נאמן בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
אברהם אהרונ' בן שרה הי"ו
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו
גולשן באבאי בת מרים מנב"ת
שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו
לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל
ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה
ג'והר קמרי בת טאוס ויחזק ז"ל
שהי דוידזה בת פרי ז"ל
נורית דוידזה בת שהי ז"ל
שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל
גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל
יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל
שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה
חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל
שרלי שלום אליהו מטודי בן **מרסל** ז"ל
דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל
חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל
בן שלמה ושרה הי"ו
נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הקדמה לדיני יום טוב

מכיון שאנו עומדים סמוך לחג השבועות, נשתדל לבאר בימים אלו קצת עיקרי דינים השייכים ליום טוב. כתוב בתורה (שמות יב) כל מלאכה לא יעשה בהם (בימים טובים) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם. והטעם שצותה תורה על שבתון ממלאכה בימים טובים, כתב בספר החינוך, שהוא בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעום לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל, ועל ידי השבתון ממלאכה יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי תורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות, וכפי מה שאמרו: משה תיקן להם לישראל שיהיו דורשים הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת (הוא חג השבועות) בעצרת והלכות חג (סוכות) בחג, שנאמר וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל. וכן אמרו חז"ל: לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעסוק בהם בדברי תורה. ולכן נצטוונו על שבתון מוחלט, זולת מלאכת אוכל נפש (כגון הכנת תבשיל לסעודת החג באופנים ובתנאים שנבאר). וכן שנו חכמים, אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכת אוכל נפש בלבד. ומכל מקום יש לחלק שעות היום של החג, מחציתם לבית הכנסת ובית המדרש, ומחציתם לאכילה ושתייה ושמחת החג.

אף על פי שמותר מן התורה לעשות מלאכה לצורך אוכל נפש, יש מלאכות שאסרום חכמים ביום טוב אף כשהן נעשות לצורך אוכל נפש.

אסרו חכמים לקצור שדהו או לבצור כרמו ביום טוב, אפילו לצורך אוכל נפש, (וכגון שבא לקטוף תפוח מן העץ בכדי לאכלו ביום טוב), מפני שאדם רגיל לקצור את כל שדהו בבת אחת, וכן לבצור את כל כרמו בבת אחת, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב. וכן מלאכת עימור, ודישת התבואה, וסחיטת פירות, ומלאכת בורר, ומלאכת טוחן והרקדה. ויש אומרים שמלאכות אלו נאסרו מן התורה. ובתלמוד ירושלמי הסמיכו זאת רבותינו על הפסוקים, שנאמר "אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם", ומייד אחר כך נאמר "ושמרתם את המצות" ללמדינו שלא מלאכת אוכל נפש אלא משימור ואילך, כלומר מזמן לישת הבצק והלאה, (שהקמח בא במגע עם המים ועלול להחמיץ ללא שימור מיוחד) ולכן מלאכות שהן לפני הלישה אסור לעשותן ביום טוב. אבל לישת הבצק אף על פי שאסורה בשבת, ביום טוב היא מותרת, וכן טיגון ובישול וכיוצא בזה כפי שנבאר.

דין בישול ביום טוב

מלאכות מסויימות שבאות לצורך הכנת מאכל ("אוכל נפש") ביום טוב, הותרו. וכגון מלאכת בישול. נחלקו רבותינו הראשונים, לענין מאכלים שאין שינוי בטעמם אם הם טריים שנעשו באותו יום או שנעשו מאתמול, כגון פשטידות וכיוצא בזה, האם אף על פי כן מותר לעשותם ביום טוב, או שמכיון שאפשר לעשותם מערב יום טוב, אין להתיר עשייתן ביום טוב. ובלשון הפוסקים, מאכל שאין שינוי בטעמו לרעה אם נעשה מאתמול או מהיום, נקרא מאכל שאינו מפיג טעם, כלומר שטעמו אינו פג ומשתנה לרעה בתוך יום אחד.

”מכל מלמד” השכלתי...”

ערב ראש חודש סיון

א. בערב ר"ח סיון טוב לומר את התפילה שתיקן השל"ה על גידול הבנים וחינוכם בדרך התורה.
ב. ראוי להתנהג בקדושה וטהרה כל ששת הימים שמראש חודש ועד חג השבועות, ובהם יוסיף הארה גדולה לנשמתו ליראה את ה' הנכבד. יש להקפיד על אהווה ורעות בתוך עם ישראל, לקיים דרשת "ויחן שם ישראל" - כאיש אחד בלב אחד.
ג. אין אומרים תחנון ואין מתענין מר"ח סיון עד י"ג בו כיוון שאז התחילו ההכנות למתן תורה. והימים לאחר חג שבועות הם ימי תשלומים לקרבנות החג. ויש נוהגים שלא לומר תחנון גם ביום י"ד בסיון.
ד. מאחרין להתפלל ערבית של ליל שבועות כדי שיהיו ימי הספירה "תמימות", ומי שאינו יכול לאחר את התפילה - יתפלל מוקדם, אבל לא יקדש עד שיהיה לילה ודאי.

חודש סיון

הוא החודש השלישי למניין החודשים במקרא, מניין אשר מונים מניסן, ותשיעי למניין שאנו מונים מתשרי. השם סיון, איננו שם עברי אלא אכדי, אשר עלה יחד עם עולי בבל בתקופת שיבת ציון ותחילת ימי בית שני. במשך הזמן השתקעו שמות החודשים ו"גויירו".

פירוש השם סיון: מרבית החוקרים נוטים לשער כי מקור השם, "סיונו", פירושו "עת להט השמש". בחודש זה מגיע הקציר לשיאו.

מזלו של החודש - תאומים: המסורת מוצאת רמזים בין מזל החודש ובין מתן תורה אשר אירע ב-י' בחודש זה. תאומים רומזים למשה ואהרון אשר על ידם נתנה התורה. תאומים רומזים לתורה שבכתב ולתורה שבעל פה אשר נתנו כאחד. תאומים רומזים לשני לוחות הברית, החודש בו ניתנה התורה לעם ישראל.

רפואה אלטרנטיבית

ארטישוק

בעברית קוראים לו קנרס והוא עומד בראש רשימת הירקות הבריאים. על ידי אכילת ארטישוק ושתיית מי הבישול שלו עושים "ניקוי" כבד. כדי לעשות "ניקוי" כבד חזק יותר ניתן להשתמש בעלים מיובשים של ארטישוק. יש לזכור שאנשים שנוטלים תרופות צריכים להתייעץ עם איש מקצוע או רופא לפני השימוש בארטישוק במינון רפואי כלומר צריכה מוגברת על מנת לנקות את הכבד. הארטישוק מכיל מינרלים כגון אשלגן, מגנזיום וסידן ומעט מאוד נתרן, ומומלץ לסובלים מלחץ דם גבוה ובצקות. הוא מכיל מגוון ויטמינים ונוגדי חימצון שונים כמו ויטמין C ולוטאין. הלוטאין חשוב לבריאות העיניים ומונע התנוונות של רשתית העין ומומלץ לטיפול בקטרקט.

" ואבותינו סיפרו לנו "

להכניס את הרב לפינה

שחר בן קשת היה ילד צפון-תל-אביבי מלא ספיקות. הוא אף פעם לא החליט בשביל עצמו בצורה משכנעת מה עדיף לו עכשיו - לאכול או לשחק בחצר עם החברים. לשון או לקרוא ספר, לטפס על עץ או לשמוע מוסיקה. הספיקות הללו רדפו אותו יומם ולילה ולא נתנו לו מנוחה. גם כשהוא החליט לבחור באיזשהו כיוון, הוא תמיד חש שהוא מפסיד בכיוון האחר. כל הזמן הוא חי בתחושה של רגל פה רגל שם, וחיינו נעו סביב הציר של "מה כדאי? ימין או שמאל, למעלה או למטה, עכשיו או אחר כך?".

למותר לציין, ששחר בן קשת היה טיפוס חשדן ומקטר מקצועי, שתמיד חשב שמרמים אותו, גונבים לו, ולא נותנים לו את מלוא זכויותיו. במילים אחרות הוא לא האמין באף בן-אדם כולל ההורים שלו, שניסו לייצבו, אך ללא הועיל. עם השנים הוא הפך לנער כזה, לבחור כזה, לחייל כזה, שלא קנה לעצמו אוהדים וידידים. מכריו הגדירו אותו מעת לעת כ"זאב בודד, אבל בלתי נסבל".

האמת ניתנת להיאמר שכמעט מכל מגעיו עם בני-אדם, הוא תמיד מצא בהם את הסדק של אי-האמינות, את הכחש-בחש המאפיין אנשים שמילה אצלם זו לא מילה, ומהימנות זה לא הצד החזק שלהם. זה קרה לו המון פעמים בצבא, אחר כך בסניף הבנק בו הוא עובד ואפילו עם כמה מקרובי משפחתו. ברקורד שלו היו רשומות עשרות רבות של אכזבות מבני-אדם גדולים כקטנים, בעלי מעמד וחסרי מעמד. היה מי שאמר בצחוק, ש"שחר בן קשת איננו מאמין לחדשות שברדיו ולא לכותרות העיתונים, והוא לא מאמין לאת מתוך ניסיונו המר עם שקרנים". בדחנים יותר קיצוניים טענו ששחר בן קשת אפילו לא מאמין לתאריך שבשעון שלו.

נו, ו, אם בן קשת מיודענו לא סבל את סביבתו הקרובה, לא מוגזם יהיה לומר שדתיים בכלל וחרדים בפרט, הוא לא סבל, וגם לא האמין למילה וחצי מילה של הרבנים שלהם, שאותם היה שומע מעת לעת בתוכניות המלל השונות. לא אחת היה מהרהר בליבו ועושה קל וחומר, "אם ידידי החילוניים הם חסרי אמינות ונטולי מוסר ודרך ארץ, החרדים על אחת כמה וכמה". וזה, רבותי, קל וחומר שאין לי פירא, זאת משום שבן קשת הצפון-תל-אביבי למד להכיר את החרדים דרך עיתון חילוני וכופר ומתוכניות הרדיו החילוניות, ואם אלו היו מוריו לעולם החרדי, אין פלא שלא יוכל לעולם למצוא פירא לקל וחומר שהבאנו לעיל. אז החילוניים שרלטנים, אבל החרדים עוד יותר.

הנה הצגנו לכם את התזה השורשית של שחר בן קשת בן ה-30, רווק מושבע המעביר את חייו בין משרדו בבנק לבין אמצעי התקשורת וכלה בכמה ספרי הרפתקאות לעת לילה. עד שיום אחד התקבל לעבודה בבנק ניסים שרעבי חוזר בתשובה צעיר, שעיקר עבודתו עשה בארכיון, להביא ולקחת מסמכים נצרכים. הדמות החרדית של שרעבי, עוררה בבן-קשת תחושת ריחוק מחד, אבל סקרנות מאידך. בוקר אחד נכנס שרעבי למשרדו של בן-קשת והנחית עליו שני תיקים לעיון, כדי שיעביר מסקנותיו למנהל הסניף.

אחרי החלפה של כמה מילות נימוס, אמר שרעבי לבן-קשת, שהתחיל לחקור אותו ולהתעניין ולחטט: "תשמע חבוב, אני איש פשוט, חזרתי בתשובה לפני שנתיים. אני אין לי זמן להתחיל לשכנע אותך שיש בורא לעולם, וכל מיני פילוסופיה. אני מאמין שיש וחלאס, אבל יש לי בת דודה שהיא יעני אינטליגנטית כמון והלכה לסמינר של חוזרים בתשובה וחזרה לנו עם כיסוי-ראש".

הנאיביות הפשטנית של שרעבי כבשה את שחר בן קשת. משהו בצלילי קולו שידר אמינות, וזה צליל שבן קשת לא כל כך הכיר. "טוב תן לי את מספר הטלפון של בת הדודה שלך, אני רוצה לשוחח איתה... הלכה חילונית חזרה דוסי, מעניין...". הדסה צורן סיפרה בנימוס למר בן קשת על הסמינר, וסקרנות משופעת בספיקות החלה לנקר בפקיד הבנק שסבל מחוסר אמון כלפי כל מי ומה שזו, אבל גם הדסה צורן, נשמעה לו משום מה אמינה ומדברת לעניין,

כמובן הכל בערבון מוגבל. בן קשת חייג, ושבויעים אחר כך מצאו אותו בסמינר "ערכים".

שחר בן קשת סקר את לובי המלון. הרבה חילוניים, פה ושם כמה חרדים. "מעניין", הרהר, "מה הם כבר יכולים למכור לי שאני לא יודע. אבל אני לא טיפש, אני אכניס אותם למלכודות של חוסר האמינות, וחוסר הישג שמאפיין חרדים... הם כולם תיאטרון אחד גדול", צקצק בתוך הגיונות ליבו. ההרצאות היו מעניינות, אבל לא הזינו את לבו האטום של שחר בן קשת. ההוכחות על נבואות שהתגשמו, צפנים טמירים החבויים בתורה, לא עשו עליו שום רושם. "הם פשוט מאחזי עיניים, המרצים החרדים. אני לא הולך לבדוק אותם, אבל אני לא קונה מהם שום הוכחה. הם קוסמים, אבל אני ילד גדול ויודע היטב שאני בקרקס".

וכל המסרים הללו עברו מעל ראשו של פקיד הבנק הצעיר שספר את הדקות עד לסיום הסמינר במוצאי שבת קודש. ליל שבת, אחרי הסעודה, הרצאה עם הרב שמעון גורדון. שחר בן קשת - הסקפטי הטוטאלי - התיישב בשורה השלישית. נושא ההרצאה: "יום השבת בחיי המשפחה".

הרב גורדון איש עדין נפש ואציל מידות. כישורו כמרצה היה להעביר בלשון צחה ומרתקת את מדרשו הז"ל בשילוב הלכות שבת פשוטות עם רעיונות של שלום בית. למרות השעה המאוחרת משתתפי הסמינר היו מרותקים. שחר בן קשת גילה ענין במדרשים, הוציא עט ופנקס והחל לרשום ראשי פרקים. הרב גורדון קלט אותו והביט בו בעיני תכלת מלטפות: "מכובד, היום שבת, ואחת מן המלאכות האסורות היא כתיבה. אבקשך לא לכתוב את הרצאתי...".

שחר הניח את העט, אך גיחך בינו לבין עצמו "הרב הזה משחק אותה צדיק, אני אכניס אותו לפינה...". דקתיים אחר כך שוב אחז שחר בעט והמשיך לרשום.

"ידידי היקר, שבת היום! ביקשתי ממך וזו הפעם השנייה, לא לכתוב. אם תמשיך בכתיבה יאלץ לסיים את ההרצאה בטרם עת וחבל. אני מוכן לחזור בפניך על עיקרי הרצאתי במוצאי שבת ואז תוכל לתעד את הדברים". הו, הו, שחר בן קשת התחיל לגלות עניין בסצנה הנוכחית. עימות בלתי נמנע עם הרב גורדון - זה האתגר. הוא כבר יוציא אותו מכליו, ויוכיח לכל הקהל מה פרצופו האמיתי של הרב. הוא החזיר העט לכיסו. ... ושוב דקתיים אחר כך, שלף בן קשת את עטו והתחיל שוב לרשום. הרב גורדון עצר את שטף דיבורו, סגר את הספר שלפניו ואמר "קהל קדוש תסלחו לי אבל אני מסיים ברגע זה את הרצאתי. אינני מוכן שיהודי, וכל יהודי באשר הוא, יחלל שבת בגללי. זה עוון נורא שאינני מוכן שיוטל על כתפי. אני אוהב את היהודי הזה, ואינני רוצה שיגרם לו נזק. שוב, אני מבקש את סליחתכם".

הרב גורדון פנה במהירות לכיוון פתח היציאה מן האולם. קולות מחאה נשמעו וטרונניות הופנו לעברו של בן קשת. "הרב גורדון!" צעק שחר בן קשת. "חכה רגע".

הרב נעצר והפנה ראשו לעבר בן קשת. הקהל השתתק.

"כבוד הרב, סליחה. צר לי שפגעת בך. רק הרגע, ממש הרגע, נכנסה האמונה התמימה כמו חץ לליבי. הייתי בטוח שאתה לא רציני בהערויתך כלפי. חשבתי שתבליג על הכתיבה שלי, כי שבת היא עוד יום בשבוע, נדמה היה לי שהכל כאן הצגה אחת גדולה. אבל כשאני שומע ורואה שהשבת כל כך קדושה בשבילך, ואילו אני יהודי פשוט, חוטא, עוד יותר חשוב בשבילך... אז אני מאמין לכל התורה כולה. הרגע למדתי ממך שיש באמת מושג של "אהבת ישראל" כשאמרת "אני אוהב את היהודי הזה", זו היתה הפעם הראשונה בחיי שהרגשתי שיש מישהו בעולם שאוהב אותי, ואל תשאל אותי למה ומדוע...". הרב גורדון לא שאל למה ומדוע, הוא ניגש לשחר בן קשת, חיבק אותו בחום רב, ולחש על אוזנו: "אתה יהודי גדול... אנחנו עוד ניפגש".

וההרצאה המרתקת נמשכה עמוק לתוך ליל שבת שופע מלאכים ומזמורים. בן קשת עצמו, נמתח כמו חץ אימתני על המיתר של הסמינר, והגביה עוף כאחד הנשרים הגדולים. (הרב קובי לוי, "העיתונאי").